

Bruksela, 12 grudnia 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0282B (COD)

15577/17
ADD 1

CODEC 2049
AGRI 688
AGRILEG 249
AGRIFIN 132
AGRIORG 124
AGRISTR 115
VETER 124
PHYTOSAN 27

NOTA DO PUNKTU A

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Dotyczy: Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (**pierwsze czytanie**)

– Przyjęcie aktu ustawodawczego
= Oświadczenia

Oświadczenia Komisji

Dot. art. 1 – rozwój obszarów wiejskich

- **Przedłużenie obowiązywania programów rozwoju obszarów wiejskich**

Wydatki związane z programami rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020 zatwierdzonymi zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 będą nadal kwalifikować się do wkładu z EFRROW, jeżeli zostaną wypłacone beneficjentom najpóźniej dnia 31 grudnia 2023 r. W swym wniosku dotyczącym następnych WRF Komisja uwzględni kontynuację wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich po 2020 r.

- **Zarządzanie ryzykiem**

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu funkcjonowania i skuteczności narzędzi zarządzania ryzykiem, które są obecnie objęte rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013, w kontekście swojego wniosku dotyczącego modernizacji i uproszczenia wspólnej polityki rolnej.

- **Kary z tytułu inicjatywy Leader**

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu skuteczności i proporcjonalności kar stosowanych w ramach inicjatywy LEADER objętych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 809/2014.

Dot. art. 2 – rozporządzenie horyzontalne

- **Rezerwa na wypadek kryzysów**

Komisja potwierdza, że funkcjonowanie rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym oraz zwrot środków związanych z dyscypliną finansową, określone w art. 25 i art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, zostaną poddane przeglądowi w kontekście opracowywania następnych WRF w celu umożliwienia skutecznej i szybkiej interwencji w sytuacjach kryzysu rynkowego.

- **Jednorazowy audyt**

Komisja popiera podejście oparte na jednorazowym audycie, co potwierdza jej wniosek dotyczący art. 123 nowego rozporządzenia finansowego. Komisja potwierdza również, że obecne ramy prawne dotyczące zarządzania wydatkami rolnymi i ich kontroli, ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, umożliwiają już takie podejście oraz że zostało to uwzględnione w jej strategii audytu na lata 2014–2020. W szczególności, jeśli opinia jednostki certyfikującej wydana zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 zostaje uznana za wiarygodną, Komisja uwzględnia ją, oceniając konieczność audytu danej agencji płatniczej.

Dot. art. 3 – płatności bezpośrednie

- **Plan białkowy**

Komisja potwierdza swój zamiar dokonania przeglądu sytuacji związanej z popytem i podażą w odniesieniu do białek roślinnych w UE i rozważenia możliwości opracowania „Europejskiej strategii dotyczącej białek roślinnych” w celu dalszego zachęcania do produkcji białek roślinnych w UE w sposób ekonomiczny i przyjazny dla środowiska.

Dot. art. 4 – wspólna organizacja rynków produktów rolnych

- **Dobrowolne programy ograniczania produkcji**

Komisja potwierdza, że rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych zawiera już, w art. 219 i 221, niezbędną podstawę prawną pozwalającą jej, z zastrzeżeniem dostępności zasobów budżetowych, na zaradzenie zakłóceń na rynku oraz innym szczególnym problemom, w tym na szczeblu regionalnym, przy czym istnieje możliwość przyznania rolnikom bezpośredniej pomocy finansowej. Ponadto propozycja Komisji, by do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich dodać sektorowe narzędzie stabilizacji dochodów, umożliwi państwom członkowskim uwzględnienie w ich programach rozwoju obszarów wiejskich możliwości zrekompensowania rolnikom w określonym sektorze szkód w przypadku znacznego spadku ich dochodów.

Komisja potwierdza ponadto, że w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku lub ryzyka ich wystąpienia art. 219 pozwala jej na wprowadzenie programów, w ramach których pomoc Unii przyznawana jest producentom, którzy zobowiązują się dobrowolnie ograniczyć swoją produkcję, i wskazanie niezbędnych informacji dotyczących funkcjonowania takiego systemu (przykład: rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1612, Dz.U. L 242 z 9.9.2016, s. 4).

- **Uznawanie transnarodowych organizacji międzybranżowych**

Komisja przypomina, że przepisy dotyczące współpracy producentów związanej z uznawaniem transnarodowych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, w tym niezbędnej współpracy administracyjnej między zainteresowanymi państwami członkowskimi, są obecnie określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/232. Stosowanie i adekwatność tych przepisów zostaną zweryfikowane w kontekście toczącego się procesu modernizacji i uproszczenia WPR.

- **Nieuczciwe praktyki handlowe**

Komisja potwierdza, że uruchomiła inicjatywę dotyczącą łańcucha dostaw żywności, która przechodzi obecnie różne etapy wymagane zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa. Komisja podejmie decyzję w sprawie ewentualnego przedłożenia wniosku ustawodawczego po zakończeniu tej procedury, w miarę możliwości w pierwszej połowie 2018 r.

- **Współpraca producentów**

Komisja przyjmuje do wiadomości porozumienie pomiędzy Parlamentem a Radą dotyczące poprawek do art. 152, 209, 222 i 232. Komisja zauważa, że poprawki uzgodnione przez Parlament i Radę są istotne, a zostały przedstawione bez oceny skutków wymaganej w pkt 15 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa. Prowadzi to do niepożądanego braku pewności prawa i procedur o niemożliwych do przewidzenia skutkach i następstwach.

Ponieważ wszystkie te zmiany w stosunku do pierwotnego wniosku Komisji powodują znaczącą zmianę ram prawnych, Komisja z zaniepokojeniem odnotowuje, że niektóre nowe przepisy na korzyść organizacji producentów mogą wywołać skutek w postaci zagrożenia dla rentowności i dobra drobnych producentów rolnych oraz interesów konsumentów. Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do utrzymania skutecznej konkurencji w sektorze rolnym i pełnej realizacji celów WPR określonych w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z tym Komisja stwierdza, że zmiany uzgodnione przez współprawodawców przewidują jedynie bardzo ograniczoną rolę zarówno Komisji, jak i krajowych organów ochrony konkurencji w zakresie działania mającego na celu skuteczną ochronę konkurencji.

Ogólna zgoda Komisji w sprawie wniosku zbiorczego, w tym poprawek uzgodnionych przez Parlament i Radę, nie narusza ewentualnych przyszłych wniosków, jakie Komisja może przedstawić w tych dziedzinach w kontekście reformy wspólnej polityki rolnej na okres po 2020 r., i innych inicjatyw, które mają w szczególności rozwiązać niektóre kwestie uwzględnione w obecnym tekście uzgodnionym przez Parlament Europejski i Radę.

Komisja wyraża ubolewanie, że kwestia bardzo ograniczonej roli zarówno Komisji, jak i krajowych organów ochrony konkurencji w zakresie działania mającego na celu skuteczną ochronę konkurencji nie została w satysfakcjonujący sposób uwzględniona przez współprawodawców, oraz wyraża zaniepokojenie możliwymi skutkami tego ograniczenia dla rolników i konsumentów. Komisja zauważa, że tekst prawny należy interpretować w sposób spójny z Traktatem, w szczególności w odniesieniu do możliwości interwencji Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji w przypadkach dążenia przez organizacje producentów o dużym udziale w rynku do ograniczenia swobody działania ich członków. Komisja żałuje, że ta możliwość nie jest wyraźnie zagwarantowana w tekście prawnym.